

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890

Ιανουάριος

Ἐπικρατεῖ ψυχὸς ἐπαισθητόν. Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποκρυσταλλοῦνται καὶ οἱ δικασταὶ τοῦ κηρύσσοντες ἀπεργίαν καταφεύγουσιν εἰς τὰ χαρτοπαίγνια. Ἡ ἀστυνομία ἀπαγορεύει τὴν πώλησιν τῶν Ψυχώσεων τοῦ κ. Ἀποστολίδου καὶ τοῦ ταξειδίου τοῦ Ψυχάρη. Τὸ ἐπεισόδιον Καζάκη καὶ Κανελλοπούλου ἀπολήγει εἰς μονομαχίαν μεταξὺ τῶν δύο, καθ' ἣν τραυματίζεται ἐπικινδύνως ὁ κ. Βαλέττας, ὅστις ἐπομένως κρίνεται ὑπὸ τοῦ ἰατροσυνεδρίου ἀνίκανος νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων.

Φεβρουάριος

Ζῶνται ἀποβαίνουσιν αἱ ἐσπερίδες εἰς τὰς Λέσχας καὶ εἰς τὰ Κλούμπ. Ἐξ ὅλων τῶν γυμνασίων καὶ ἐκπαιδευτηρίων γίνονται ἄφαντοι οἱ γεωγραφικοὶ χάρται· ἐρεύνης γενομένης ἀποδεικνύεται ὅτι τοὺς ὑπεξήρσαν οἱ μαθηταὶ ἕνεκα χαρτοπαιξίας. Ἡ Ἰνφλουέντζα θριαμβεύει καὶ ἡ πόλις καθίσταται ἔρημος· ἡ νόσος ἰδίως προσβάλλει τὰ Συντάγματα. Ἐκ τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος ἀπομένουσιν ἐν ἐνεργείᾳ μόνον δεκατρία ἄρθρα, ἐν οἷς καὶ τὸ περὶ βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως.

Μάρτιος

Ἐξακολουθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ λίαν νωθρῶς. Τῇ προτάσει τοῦ κ. Κοκκέβη, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει νὰ μεταβῇ σύσσωμος εἰς Κυπαρισσίαν ὅπως λύσῃ τὴν περὶ συνοικισμοῦ ὑπάρχουσιν διαφορὰν καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀκινδύνου ὁδοντοφυΐας τῶν τέκνων τοῦ κ. βουλευτοῦ. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς δίδει παραστάσεις ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου θιάσος σχοινοβατῶν. Ὁ κ. Μίλησις διαμαρτύρεται λέγων ὅτι βεβηλοῦται ὁ ἱερός ἐκεῖνος περίβολος διὰ τῶν ἐπικινδύνων ἀλμάρτων.

Ἀπρίλιος

Τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀρτισυστάτου Ἰσραηλιτικῆς Συναγωγῆς. Τὸν ἐναρκτήριον ἀπαγγέλλει ὁ κ. Γεν-

νάδιος. Ὁ κ. Συγγρὸς δωρεῖ εἰς τὴν Συναγωγὴν μίαν Παλαιὰν Διαθήκην καὶ ἀνακηρύσσεται παμπήφει ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος. Εἰς τὴν Βουλὴν ἡ Κυβέρνησις ἐπιχρεῖ διὰ κολλητικῆς ὕλης τὰ θρανία τῶν βουλευτῶν τῆς Συμπολιτεύσεως καὶ κατορθώνει διὰ τούτου νὰ ἔχῃ διαρκὴ ἀπαρτίαν πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀγανακτοῦσα κατηγορεῖ τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ κολλησιεργίᾳ.

Μάϊος

Ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις προσβάλλει τὴν παρὰ τοῦ κ. Συγγροῦ δωρηθεῖσαν εἰς τὴν Συναγωγὴν Παλαιὰν Διαθήκην ὡς πλαστήν. Μεγάλῃ συγκίνησις εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Βεβαιοῦται ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἀντεροβγάλτου εἰς Ἀθήνας· τὸν φιλοξενεῖ μετ' ἐπισημότητος ἡ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία Equitable. Κατορθοῦται μετὰ πολλὰς προσπάθειας συνεδρίασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς δὲν εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς αἵθουσας εἰμὴ τὰ καπέλλα καὶ τὰ παπούτσια τῶν συμβούλων. Πραγματογνωμοσύνης γενομένης, ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ σύμβουλοι ἀλληλοφαργώθησαν.

Ἰούνιος

Εἰς τὴν Λέσχην τῶν Φοιτητῶν ἰδρύεται ἰδιαιτέρα αἵθουσα νεκροτομῆς, ὅπως μεταφέρονται εἰς αὐτὴν τὰ εὐρισκόμενα ἐν ταῖς αἵθουσαις μετὰ πᾶσαν συζήτησιν πτώματα. Καταστρεπτικὸς πόλεμος διαρρήγνυται ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ κ. Κυριακὸς προτείνει ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς ὡς εἰδήμων τὴν διεύθυνσιν τοῦ Θεάτρου τοῦ Πολέμου. Ὁ Ἐρυθρὸς σταυρὸς διαμαρτύρεται ἐντόνως ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας.

Ἰούλιος

Φοβερὰ λειψυδρία μαστίζει τὴν πόλιν. Ὁ κ. Φιλήμων γίνεται ἄφαντος. Οἱ ἐργάται τὸν ἀναζητοῦσιν ἐντὸς τῶν λόφων τοῦ κονιορτοῦ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀλλ' ἀνακαλύπτεται κατόπιν ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν Ρουμανίαν διαπραγματευόμενος τὴν ἀγορὰν τοῦ Ἰστρου ἢ Δανουβίου, ποταμοῦ ἑλληνικοῦ, τὸν ὅποιον ἀναδέχεται νὰ μεταφέρῃ μέχρι τῆς πρωτευούσης ὁ ὑδραυλικὸς κ. Σούλης. Ἡ κυβέρνησις θέτει τὸν δήμαρχον εἰς κατὰστασιν ἀπαγορεύσεως ὡς καταλαμβανόμενον συχνάκις ὑπὸ ποιητικῶν οἰστρον.

Αὐγούστος

Καύσων ἀφόρητος ἐπικρατεῖ. Πολλοὶ πίπτουσι λιπόθυμοι καθ' ὁδὸν ἐν τῇ λεωφόρῳ Πανεπιστημίου, ἀπέναντι τοῦ μελάρου τοῦ κ. Σλήμαν· οἱ ἰατροὶ γνωματεύουσιν ὅτι οἱ προσβληθέντες ἔπαθον ἐξ ἰλιάσεως. Εἰς τὰς ὁδοὺς

διαφιλονεικούσι τὴν σκιάν τῶν δένδρων καὶ τῶν οἰκιῶν, δύο διαβάται ἐρίζουσι περὶ τῆς σκιᾶς τοῦ διερχομένου ρώσσου πρέσβως καὶ ἡ ἕρις τῶν ἀπολήγει εἰς δίκην, ἥτις ἀποκαλεῖται ἡ περὶ Ὀνοῦ σκιᾶς δίκη.

Σεπτέμβριος

Ἔνεκα τῆς καλοκαιρίας ἐξακολουθοῦσιν αἱ ὑπαίθριοι παραστάσεις. Μετὰ τὴν τριακοσιοστὴν παράστασιν ἡ κυβέρνησις ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Μυλωνάδες φόρον ἐπιτηδεύματος, ὡς ἐξασκοῦντας ἐν Ἀθήναις διαρκῶς καὶ ἐπικερδῶς τὸ ἐπάγγελμά των. Ἀποπερατοῦται ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ ὁ Σαρωνικὸς καταπλημμυρεῖται ὑπὸ καταγγελιῶν προσερχομένων ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν τῶν φυσιοδίφων ἐξακριβοῦται ὅτι αἱ καταγγελίαι προέρχονται ἐκ τοῦ κόλπου... τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ τοῦ ἐδρεύοντος ἐν Κορίνθῳ.

Ὀκτώβριος

Ὁ Ἰδρυθεὶς ἀριστοκρατικὸς κύκλος τῶν διακεκριμένων διαλύεται ἔνεκα πολλῶν ἀδιακρισιῶν, αἵτινες κατελάλησαν ὅτι ὁ κύκλος αὐτός, περιστρεφόμενος πάντοτε περὶ τὰ αὐτὰ πρόσωπα καὶ πράγματα κατήντησε cercle vicieux ἤτοι φαῦλος κύκλος. Οἱ ἀρχαιοκάπηλοι ἐκτελοῦσι θρασυτάτας ὑπεξαίρέσεις. Μεγάλη ἀναστάτῳσις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, διότι ἀνεκαλύφθη πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἐκλεψαν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἀρχηγοῦ τὸ σχέδιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποσον ἐπώλησαν εἰς ξένον μουσεῖον ὡς πανάρχαιον μορμολύκειον.

Νοέμβριος

Ἐρις ἀναφύεται ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει, ἥτις ἐξ ὀλοκλήρου διασπᾶται. Ὁ κ. Δηλιγιάννης μείνας ἄνευ ὀπαδῶν λαμβάνει πολύωρον συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἀρτοποιοῦ Σίμου, κατὰ τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ τὸν τρόπον πῶς νὰ κατασκευάσῃ κόμμα χωρὶς μαγιάν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀνακηρύσσει ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὸν γνωστὸν ἀρτοποιὸν ὡς μεγάλην ἐπισιμότητα. Ἡ ὀπλοφορία γενικεύεται μέχρις ἀπιστεύτου βαθμοῦ. Μία γυνὴ ἑγγυος τίκτει αἰφνιδίως, ἀνακαλύπτεται δὲ ὅτι τὸ ἔμβρυον ἔφερε μάχαιραν καὶ ἐνήργησε μόνον τοῦ καισαρικῆς τομῆς.

Δεκέμβριος

Ὁλόκληρον καραβάνιον λωποδυτῶν, ἔτοιμον νὰ κατέλθῃ εἰς Ἑλλάδα, ἀναβάλλει τὸ ταξιδεῖόν του μαθὼν ὅτι ἡ ἀστυνομία σκοπεῖ νὰ φανῇ αὐστηρὰ καὶ δὲν παίζει πλέον. Αὐτοκτονίαι συχνότατα συμβαίνουν. Μόνοι ὅσοι ἐπιχειροῦν νὰ αὐτοκτονήσωσι διὰ πετρελαίου σώζονται, ἐπειδὴ ἔνεκα τῆς νοθείας τὸ ρευστὸν τοῦτο κατέστη ἀβλαβέστατον. Ἀφικνεῖται φορτίον ὀλόκληρον ἀπὸ ζουρλο-

μανδύας. Ἡ κοινὴ περιέργεια ἐξεγείρεται, ἐπὶ τέλους δὲ καθίσταται γνωστὸν ὅτι θὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς ἱατρικῆς ἐταιρίας.

Ἑββαίουμ

ΗΜΕΡΑΙ ΙΝΦΛΟΥΕΝΤΖΑΣ

Τέλος πάντων ἀφοῦ τὴν ἀνεγράψαμεν, ἀφοῦ τὴν ἐξυμνήσαμεν, ἀφοῦ τὴν ἐπεθυμήσαμεν, μάς ἦλθεν. Εἶνε περιττὸν νὰ εἰπῶμεν ποία... ἐννοεῖται ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Ἰνφλουέντζας. Ἀφοῦ ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, ἦλθε καὶ εἰς τὸ ἰδικόν μας. Ὑπὸ μίαν ἑποψιν τὸ τοιοῦτον εἶνε εὐχάριστον, διότι ἀποτελεῖ καὶ αὐτὸ ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ μέρος ἀναπόσπαστον τῆς οἰκογενείας τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, ὅπως λέγωσιν αἱ σοβαραὶ ἐφημερίδες, καὶ δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν.

✱

Τοῦτο ὅμως εἶνε τὸ περίεργον καὶ συνάμα τὸ εὐχάριστον ὅτι ἡ Ἰνφλουέντζα εἰς τὴν πόλιν μας δὲν ἔχει τὴν σφοδρότητα καὶ τὸν ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα τὸν ὅποιον ἔλαβεν ἀλλαχοῦ, ἀλλ' εἶνε καλοήθης. Τί λέγουν λοιπὸν οἱ βοῶντες περὶ τῆς δῆθεν διαφθορᾶς τῶν ἡθῶν μας; Τί λέγει καὶ ὁ Σύλλογος τῶν distingués;

✱

Σύμπτωσις:

Δύο τινὰ ἐφέτος ἔκαμαν τὴν περιοδείαν τῆς Εὐρώπης ἡ Ἰνφλουέντζα καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας.

✱

Διάλογος καθ' ὁδόν:

— Περιβολάρη, ἔχεις κουνουπίδια;

— Ἐχω κουνουπίδια, παρπούλια, λάχανα, σέλινο, μαϊντανό, πατάταις...

— Τί ἄλλο ἔχεις;

— Ἐχω ... Ἰνφλουέντζα!

✱

Μία συνάδελφος γράφει:

«Δυστυχῶς ὁ γρίπος ἐνέσκηψε καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἡμετέρας συντάξεως...»

Ὁ Γρίπος;... ἀρὰ γε εἶνε ἡ Ἰνφλουέντζα ἡ ἄλλη τις ἀσθένεια; Μήπως ἤθελε νὰ εἴπῃ ἡ ἀπόχη; Ἡ ἔκφρασις τῆς συνάδελφου εἶνε ἀρκετὰ γριπώδης.

✱

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ χαρτοπαίγιον.

— Πάει καὶ φάντες;

— Πάει.

Ὁ κόπτης κατεβάζει τὸ χαρτί:

— Φάντες... δὲν ἔμπορεῖ.

— Δὲν ἔμπορεῖ;... γιατί;... τί ἔχει;

— Ἰνφλουέντζα.

Ἑββ